

कवचक (क + कृ) 1) adj. einen Panzer —, eine Knabenjacke tragend P. 3, 2, 9, Sch. — 2) m. Knabe P. 3, 2, 10, Sch.

कवचित (von कवच) adj. bepanzert H. 766, Sch.

कवचिन् (wie eben) 1) adj. bepanzert AV. 11, 10, 22. VS. 16, 35. Çat. Br. 13, 1, 6, 3. 4, 1, 5. Att. Br. 3, 48. MBu. 3, 1468. 1474. 1500. 17083. 4, 303. 13, 1972. Aré. 5, 25. R. 3, 56, 30. — 2) m. ein Bein. Çiva's Çiv. — N. pr. eines Sohnes von Dhṛtarāṣṭra MBu. 1, 2738. 4550.

कवटी f. = कवाट Thürflügel BHAR. zu AK. und DVIRUPAK. im ÇKDr.

कवड m. Gurgelwasser und andere Mundmittel: कवडयत् सुच. 2, 323. 4. कवडस्य धारणम् 368, 9. — Vgl. कवल.

कवलै (von कु) adj. eigennützig, karg (nach Sū. schlechte That): तरिणिरिज्यति तेति पृथ्यति न देवासः कवलैः V. 7, 32, 9. — Vgl. 2. कव und कवारि.

कवन n. so v. a. उदक Nir. 10, 4.

कवत्तक m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen gaṇa उपकादि zu P. 2, 4, 69.

कवन्ध und कवन्धिन् s. u. कवन्ध und कवन्धिन्.

कवपय (1. कव + पय) m. ved. ein schlechter Wey P. 6, 3, 108.

कवपी f. N. eines Fisches, Cojus Cobojus Ham., Trik. 1, 2, 17. Hār. 189. — Vgl. कविका.

कवर Uṇ. 4, 156. 1) adj. gemischt, vermengt H. 1469. HALU. im ÇKDr. — 2) Haarflechte, m. f. (कवरी) Trik. 2, 6, 31. 32. f. कवरै P. 4, 1, 42. Vop. 4, 26. AK. 2, 6, 2, 48. H. 570. an. 3, 533. MED. f. 128. m. f. n. Sch. zu AK. कवरभार Buṅ. P. 5, 2, 6. कवरी च विद्युताम् 8, 12, 21. यच्च स्रजा कवरीभारम् Gīt. 12, 26. कवरिमातसंयमौ Sū. D. 59, 19. AMAR. 59. Çiç. 9, 28. — 3) n. Salz H. an. MED. m. n. nach ÇKDr. und WILS. — 4) n. Säure H. an. m. n. nach ÇKDr. und WILS. — 5) f. कवरी P. 4, 1, 42. Sch. Ocimum gratissimum ÇABDAK. im ÇKDr. कवरी AK. 2, 4, 5, 5. MED. — 6) कवरी f. das Blatt der Asa foetida AK. 2, 9, 40. MED. H. an.; vgl. कारवी, कर्वरी, कावरी.

कवरकी f. ein Gefangener (sic) Hār. 209. — Vgl. वन्दि.

कवरपुच्छी (क + पुच्छ) f. P. 4, 1, 55. Vārtt. 2. einen geflochtenen oder flechtenähnlichen Schweif habend.

कवल m. 1) Mundvoll, Bissen AK. 2, 9, 54. H. 426 (nach dem Schol. auch u.). व्यसृजन्कवलानागाः R. 2, 41, 9. आस्वादवद्भिः कवलेस्तृणानाम् RAGH. 2, 5. सज्वालकवलेमुखे R. 4, 10, 25. हरिणैः — सशयकवलेः MBu. 3, 11342. MĀKḢ. 116, 10. BHARTR. 2, 22. RAGH. 9, 59. करिकवल eines Elefanten Hār. 191. — 2) Gurgelwasser und andere Mundmittel: कवलप्रसृः सुच. 1, 39, 3. 2, 123, 13. 126, 21. 240, 17. 366, 11. 368, 9. Vgl. कवड. — 3) ein best. Fisch (vulg. Velemaich) ÇABDAK. im ÇKDr.

कवलप्रस्य (क + प्र) m. N. pr. einer Stadt gaṇa कव्यादि zu P. 6, 2, 57.

कवलिका f. Comresse (auf Wunden u. s. w.): घनो कवलिका दत्त्वा त्रस्रपरेन वध्नीयात् सुच. 1, 16, 9. 66, 6. 68, 2. 2, 29, 3.

कवलित (von कवल) adj. zum Bissen gemacht, als Bissen hinuntergeschluckt GĀTIDH. im ÇKDr. शशत्कवलितानेकजीवम् — मृत्योरिवानमम् KATHAS. 26, 142. DhṛTAS. 74, 4.

कवेष 1) adj. f. कवेषी nach MAHIBH. entweder knarrend, tönend oder durchbrochen; Beiw. der Thürflügel: डुरः कवेष्यः VS. 20, 40. 60. 21, 34.

Dagegen wird auffallend gelesen: रुद्राः सतीः कवपः प्रमुग्धानां द्वारो देवीः सुप्रापणा भवतु 29, 5, während TS. an der entsprechenden Stelle (5. 1. 11, 2) dafür कवपः hat. — 2) die Bed. von कवप in कवपोत्र पयोः कृणातात् Att. Br. 2, 6 wagen wir nicht zu bestimmen; Sū. = कवपा-कारो(?), dagegen Durga zu Nir.: कवपे गतिसमर्थ उत्र । कवतिर्गत्यर्थः । पिण्डिकाद्ये उत्र घट्टिके कुरुत. — 3) m. N. pr. eines Mannes nach Sū. in der Stelle: यद्यं श्रुते कवपं वृद्धमप्स्वन् दुह्यं नि वृण्वज्जवाहुः RV. 7, 18, 12. Sohn des Ilūsha oder der Ailūshi Att. Br. 2, 19. Ind. St. 3, 439. Verfasser von RV. 10, 30 — 34 nach der ANUKR. ein Muni BHAG. P. 1, 19, 10. — Vgl. कावपेय.

कवैस m. Panzer Uṇ. 4, 2. — Vgl. कवच.

कवामि (1. कव + यमि) m. eticas Feuer Vop. 6, 96.

कवाट (Erweichung von कपाट) m. f. (ई) n. Trik. 3, 5, 23. m. n. Siddh. K. 249, a, 3. Thürflügel Trik. 2, 2, 10. VĀKASP. zu AK. im ÇKDr. H. 1007. Sch. P. 3, 2, 54. असंयतकवाटानि (कुटुम्बिभवानि) R. 2, 71, 34. प्राङ्गणद्वारकवाटातविलम्बिनी KATHAS. 13, 89. Am Ende eines adj. comp. कवाटकः अपावृत्तकवाटकम् । स द्वारदेशादायातं घोरं रातसमेतत KATHAS. 18, 280. वणिजं केचिदुद्वाटितकवाटकम् 19, 24.

कवाटव = कपाटव P. 3, 2, 54.

कवाटवक्र (क + वक्र) n. Name einer Pflanze, vulg. कवाटवेदु, nach Andern कवाटवेण्डुया, RATNAM. im ÇKDr.

कवार 1) m. ein best. Vogel, Tantalus falcinellus Buch., WILS. — 2) n. Lotus Trik. 1, 2, 36; vgl. कवेल.

कवारि adj. eigennützig, karg: दैवो वृतिर्दक्षिणा देवयया न कवारिभ्यो नृते ते पूणाति RV. 10, 107, 3. — Vgl. अकवारि, अकव, कवतु.

कवासवै (2. कव + सवि) adj. Genosse des Eigennützigten d. h. einer von den Eigennützigten: (अपेरुति) तनूप्रुधं मयवा यः कवासवः RV. 5, 34, 3. Nir. 6, 19.

1. कवि Uṇ. 4, 140. 1) adj. subst. sinnig, verständig, klug, weise: ein Denker, Weiser, kluger Mann NAIGU. 3, 15. AK. 2, 7, 5. Trik. 3, 3, 113. H. 341. an. 2, 519. MED. v. 4. यः सोम सद्यो तव राणीदेव मर्त्यः । तं दत्तः सचेत कविः RV. 1, 91, 14. कविवृधं पारि मर्मयते धीः 93, 8. क उ ने शमिता कविः VS. 23, 39. दूतो कृष्या कविर्वह RV. 1, 188, 1. कोतारं यजतं कविम् 128, 8. कोतारो दैव्या कवी 142, 8. 188, 7. VS. 28, 30. 34. कविर्पुत्रः स ईमा चिकेत RV. 1, 164, 16. त्रिशत्यसौर उपं यति निष्कृतं संगानं कृतं प्रतिमृच्छमानाः । स्रुतंस्तन्वते कवयः प्रजान्तीः TS. 4, 3, 11. 2. Uebertragen von den Thoren des Opferplatzes TS. 5, 1, 11, 2 (s. u. कवप 1. von der Erde AV. 12, 1, 63. क्रतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः V. 3, 1, 5. 31. 16. सप्त सुपर्णाः कवयो नि षेडुः AV. 8, 9, 17. compar. कवितार RV. 7, 86, 7. AV. 5, 11, 4. superl. कवितम RV. 3, 14, 1. 5, 42, 3. 85, 6. 7, 9, 1. Häufiger subst.: कवीन्पृच्छामि विद्वाने न विद्वान् 1, 164, 6. 10, 88, 18. त इदेवानो सधमाद आसन्नूतावानः कवयः पूर्यासः 7, 76, 4. समानमिन्मे कवपश्चिदाहुः 86, 3. 1, 183, 1. VS. 19, 80. AV. 9, 4, 8. तन्नून्वि तौत्विरे कवपश्चिदाहुः RV. 1, 164, 5. (शालाम्) कविभिर्निर्मिताम् AV. 9, 3, 19. एते वै कवयो पद-यपः Çat. Br. 1, 4, 2, 8. कवयो वदन्ति KATHOP. 3, 14. So heissen die kunstfertigen Rbhu: इदं तृतीयं सर्वनं कवीनामृतेन ये चमसमैरयता AV. 6, 47, 3. RV. 4, 36, 7. die weisen Väter der Vorzeit, welche jetzt als Geister der Sonne umschweben u. s. w.: सृष्ट्रप्रीयाः कवयो ये गोपायन्ति सूर्यम् 10.